

АБОНАМЕНТИ

ЗА ГОДИНА 5. Л.
 ЗА ШЕСТЬ МЪСЕЦА . . . 250 Л.
 ЗА ТРИ 125 Л.
 ЗА СТРАНСТ. ЗА ГОД. 8. Л.

„РОДИНА“ излиза единъ пътъ седмично — НЕДЕЛЯ.
 Ръкописи не се повръщатъ.
 Неплатени писма не се приематъ.

РОДИНА

ОБЯВЛЕНИЯ

НА I И II СТ. НА КВ. С. М. 40 СТ.
 НА III СТ. „ „ „ 30 СТ.
 НА IV СТ. „ „ „ 20 СТ.

Писма, пари за абонаменти, публикации и всичко що се отнася до в. „РОДИНА“ се испраща до редактор-издателя му ВЛАДИМИРЪ МАНЕВЪ — СВИЩОВЪ.

БРАШНО

Отъ парната мелница на Петръ Ф. Мариновъ въ с. Х.-Муса — гара Морава се намира за проданъ въ житарската магазин на Филипъ Мариновъ. Прѣдъ видъ, че мелницата произвежда брашно отъ номерата 4, 5 и 5½, за това тоз е твърдъ спорно и по износно а употребление.

Цѣни всѣкога умѣрени. 6—12

Праздното мѣсто

въ скелата, въ което се помѣства дървения складъ на Бр. Караначеви се дава подъ наемъ отъ 23 Априлъ 1912 год. за наирѣдъ. Споразумение съ г. Димитръ Дечковъ Свищовъ

5—10

Дава се подъ наемъ

Праздното мѣсто (одунлука) на наследниците на Димитраки Кръстичъ — задъ магазинъ на Ангелъ Дюгеровъ,

Споразумение съ Николай Г. Високовъ. 4—5

Али Риза

отъ Свищовъ („Атъ Пазаръ“) продава по най умерена цѣна нива отъ 20 декара, до нея лозе отъ 2 декара и едно здание. 1—2

Домакинѣи.

Употрѣбвайте за пране на дрѣхи Алушава отъ I-вата Българска Фабрика на Бр. Рогачеви — София ако искате дрѣхитѣ да ставатъ бѣли като снѣгъ и да економисате сапунъ, вода, дърва и врѣме.

Продава се въ Свищовъ при Вл. Маневъ по 60 ст. литра безъ стѣклото.

Какъ по линията Левски—Ловечъ.

По въпросътъ гдѣ да бѣде свързанъ гр. Ловечъ съ централната линия, при Левски или Плевенъ, се писа доста изъ нашия печатъ. Нашия събратъ в. „Истина“, който се издава въ Плевенъ, съ твърдения, които съвсемъ не отговарятъ на наименованието му съ което се титулува и той, види се, е убѣденъ, че колкото се касае до техническитѣ, експлоатационни и економически преимущества, то трасето Левски—Ловечъ надминава въ всѣко отношение, това Плевенъ—Ловечъ. Слабъ да се бори въ това направление за зацита на трасето Плевенъ Ловечъ, той се е заловилъ като слѣпецъ у тояга да ни расправа, че нѣкакви си висши отечествени интереси и нѣкаква си бѣдѣща война съ нашитѣ съсѣди, за която може би е снѣгувалъ, диктували непременно Ловечъ да бѣде свързанъ съ желѣзницата при Плевенъ, защото тая желѣзница можала да се пази съ по малко войска отъ колкото другата Левски—Ловечъ и Плевена щялъ да бѣде укрепенъ лагеръ. Историата пакъ е прѣиспелена отъ нашия събратъ, само че сега не съвсемъ старата, а по новата. Генералисимуса Суворовъ билъ казалъ, че не искалъ да знае за числеността на неприятеля, а само за стратегическия ръстъ на позицията му. Вѣстѣствие на тия доводи непременно Ловечъ требвало да бѣде свързанъ съ Плевенъ съ желѣзница. Не намиратъ въ истината подкрѣпа за каузата, която защитава нашия събратъ в. „Истина“ и е останалъ извънредно доволенъ отъ публикуваната напоследѣкъ въ Списанието на Българското Инженерно — Архитектно

Дружество брой 4 отъ 28. I т. г. статия по сѣщия въпросъ съ заглавие: „Желѣзницата за Ловечъ—Троянъ—Севлиево—Габрово“. Ако се сѣди отъ списанието въ което е помѣстена тази статия, то би трѣбвало да се предполага, че автора на статията, ще се старае да доказва техническото и експлоатационно преимущество на трасето Плевенъ—Ловечъ, което той защитава предъ това Левски Ловечъ, което той не удобрява, но види се че съ това не е посмѣялъ да се залови, защото много би се изложилъ, а написатъ статията, като се мъчи отъ едина до другия край да доказва економическото преимущество на трасето Плевенъ—Ловечъ, предъ това Левски—Ловечъ, но изгледѣжда че автора на статията, който за да не се излага е намѣрилъ за добръ да скрие името си, е нагазилъ въ една материя, която съвсемъ не познава. Най-напредъ се почва съ хвалба къмъ правителството, което както всѣкой билъ зналъ при проектирането на желѣзницитѣ никога не е желало да онеправдае едни за смѣтка на други, особено когато е билъ въпросътъ да се свържатъ градове съ желѣзници. Слѣдъ това иде хвалба за инженеритѣ назовани въ статията хора на науката и идеала, които всѣкога сѣ гледали да проектиратъ желѣзницитѣ така, щото при максималната полза на мѣстното население, желѣзницата да бѣде такава, щото да може да си покрива разносикитѣ. Това именно си би имало мѣстото при зацита на трасето Левски—Ловечъ, което е било не само въсприето отъ едно правителство, но още повече и узаконено отъ народното събрание, а инженеритѣ като хора на науката и идеала немогатъ да не самопризнаятъ, че това именно трасе отговаря на всички условия, които споредъ автора на статията се изискватъ при проектирането на една желѣзница отъ страна на инженеритѣ. Авторъ на статията изоставя съвсемъ на страна главното предназначение на тази желѣзница, а именно: че тя ще трѣбва да услужва на износътъ и вносътъ. Да спомага за износътъ на всички мѣстни произведения за чужбина и да услужва за вносътъ на всички артикули нуждни на населенитѣ мѣста презъ които ще минава. Той си прѣдставлява, че желѣзницата ще има почти изключително локално значение и то само за градоветѣ: Габрово — Севлиево — Троянъ—Ловечъ—Плевенъ, безъ да взема въ съображение, че желѣзницитѣ у насъ гдѣто селското население е 4/5 отъ цѣлото население на държавата ни, ако биха

расчитали за трафикътъ си изключително на градоветѣ презъ които минаватъ, то биха се намерили въ плачевно и пусто състояние. Главната работа на желѣзницитѣ създава и ще създава за дълго врѣме у насъ селското население, защото е болшинството и защото артикулитѣ, които то произвежда сѣ масови. Ето защо при проектиране на желѣзницитѣ у насъ трѣбва да се държи добра смѣтка за това и се зачитатъ добри интереситѣ на селското население.

Градоветѣ: Габрово, Севлиево, Троянъ и Ловечъ биле си набавяли храни: мисирѣ, жито, вино и вълна отъ Плевенъ, затова имали необходима нужда да бѣдатъ свързани съ този градъ съ желѣзница. Това може да се твърди отъ човѣкъ, който не само не познава условията у насъ, нѣ трѣбва съвсемъ да не познава отечеството си. Бихме желали автора на статията, който има куража публично да твърди това, да ни яви, кое лице, поне на едно да посочи отъ градоветѣ: Габрово, Севлиево, Троянъ и Ловечъ, което е купило отъ горнитѣ продукти отъ Плевенъ. Плевена не само че нѣма излишѣкъ отъ тия продукти, но той има нужда самъ за себѣ си да си набавя нѣкои отъ тѣхъ. Плевенъ внася брашно отъ Свищовъ, даже за собствена консумация. Вино Плевенъ за мѣстнитѣ си нужди нѣма. Тамъ се носи вино отъ разни мѣста и голѣмо количество се праща отъ Свищовъ. Нека автора на статията отиде въ хотелъ „Балканъ“ въ Плевенъ и при много други питиенпродавници ще види че тѣ внасятъ повечето отъ вината си отъ Свищовъ. Вълнатата въ Плевенъ на пазаря се продава често пъти по скѣпо отъ колкото въ самия гр. Габрово, гдѣто е най-важния и потрѣбителенъ пунктъ, защото желѣзнопътнитѣ и водни съобщения отъ всѣкъдъ другаде я принасятъ тамъ, нѣ и отъ Плевенъ Овцевѣдството въ Плевенъ е много по малко, даже отъ колкото въ самия градъ Свищовъ. Ако е въпросъ за Плевенската околия, тя отдавна е престанала да си служи за продажбата на земледѣлскитѣ продукти посредствомъ Плевенъ, а си отслужва съ всички желѣзнопътни станции по централната и Сомовитска линии Плевенъ като тържище за храни е изгубилъ вече своето значение, това знаятъ всички плевенци. Земледѣлскитѣ продукти се товарятъ по станциитѣ: Телишъ, Дѣбникъ, Нордимъ, Каменецъ и Левски и си отиватъ по предназначението. Ловечъ, Троянъ, Севлиево и Габрово изнасятъ за Плевенъ обуща, кожуси, калпаци, тютюнъ, ножове, гйонъ, шаяци,

2,000,000 шевни машини

Е ПРОИЗВЕЛА ФАБРИКАТА „ГРИТЦНЕРЪ“

отъ 1872 до 1910 година,

а, 1,000,000 отъ 1902 до 1910 година!

Това голѣмо увеличение на производството се дължи на силното распространение на **гритцнеровитѣ шевни машини** поради тѣхнитѣ голѣми преимущества надъ всички други шевни машини!

Не купувате машина до като не прѣгледате **ГРИТЦНЕРОВИТЪ**, защото само тѣ сѣ **НАЙ-УСЪВЪРШЕНСТВУВАНИТЪ**, **НАЙ-СОЛИДНИТЪ** и **НАЙ-ГАРАНТИРАНИТЪ**.

Прѣдставителъ за Свищовъ и околността

Вл. Маневъ—Свищовъ

Постояненъ механикъ на разположение на клиентитѣ за безплатни поправки

аби, дърва за горене и градеж и дървени въглища, затова трѣбвало да се свържат непременно съ железница съ Плевен. До колкото знаем, по голѣмата част от тия артикули си ги произвежда Плевен самъ, както е случая съ обувката, защото въ Плевен нигде нѣма да ви кажатъ, че иматъ Севлиеви, Троянски или Ловченски обувки за продаж. Същото е съ кожуситѣ и калпацитѣ. Въ действителностъ има троянски калпаки като специалитетъ, нѣ ако се вземе средното тегло на единъ троянски калпакъ 1/4 килограмъ, то единъ вагонъ отъ 10000 кг. товаръ би побралъ 40000 калпака, а това би било достатъчно да удовлетвори нуждитѣ на гр. Плевенъ за калпаки най малко за 10 години. Изработенъ тютюнъ не се внася въ Плевенъ, нито отъ Габрово, нито отъ Севлиево, Троянъ или Ловечъ, защото въ Плевенъ има 2 фабрики, за тютюнъ, които изнасятъ даже за други градове отъ тютюня си. Внася се тютюнъ отъ картелираниитѣ фабрики, нѣ тѣ нѣматъ фабрики, нито въ единъ отъ тия градове. Ако допустимъ даже, че подобни артикули биха се внасяли отъ Габрово, Севлиево, Троянъ и Ловечъ за Плевенъ, то именно тия артикули сѣ отъ такова естество, че ако би преноса имъ да стане даже за Плевенъ, слѣдъ като обиколятъ цѣла България, то пакъ фрахта имъ не може да има толкова значение върху цѣната имъ, защото тѣ не сѣ масови, а при това сѣ скѣпи, така щото малката обиколка отъ около 40 километра, която ще направятъ като минатъ презъ Левски немже да има абсолютно никакво влияние върху цѣната имъ.

Ще продължимъ.

Зелено торение

Различнитѣ храни, които земледѣлецъ ежегодно извлича отъ почвата чрѣзъ културнитѣ растения въ форма на зърно, листа, стебло и пр. трѣбва по единъ или другъ начинъ да бждатъ повърнати въ почвата, ако искаме щото нейната субстанция да бжде запазена, а отъ това и една постоянна реколта гарантирана. Това можемъ постигна най-добрѣ чрѣзъ торението, било съ оборски торъ, било съ искусствени или най-послѣ съ така нареченото зелено торение. За оборския торъ, а така сѣщо и за искусствениитѣ торове нѣма да говоримъ, а ще се ограничимъ само върху послѣдното—зеленото торение, още повече че оборския торъ, съ когото не само повърщаме вземениитѣ по-рано отъ почвата храни, но сѣщевременно подобрява и физическитѣ ѣ свойства, не можемъ повърна вземениитѣ храни, тѣй като той е недостатъченъ. Отъ друга страна и съ искусствениитѣ торове, макаръ и да можемъ редъ години да подържаме плодородието на почвата, тѣ обаче не могатъ да замѣнятъ оборския торъ. Тѣ не само че не указватъ никакво влияние върху физическитѣ свойства на почвата, но и въ почви съ лоши физически свойства, тѣ не могатъ да дадатъ сѣщитѣ резултати, каквито биха дали въ почви съ подобрени физически свойства.

Съ зеленото торение не стои така

въпросътъ. Чрѣзъ него не само че можемъ повърна голѣма частъ отъ хранителнитѣ материи, особено когато за тази цѣль сме употребили дълбокоренни растения, чрѣзъ които сме извели храни отъ дълбокиитѣ пластове на почвата, но чрѣзъ него можемъ въ голѣма степенъ да използваме и въздушниятъ азотъ—като употребимъ за тази цѣль така наречениитѣ азотосъбирателни растения. Друго—съ зеленото торение можемъ замѣни напълно оборския торъ, даже нѣщо повече: зеленитъ торъ подобрява много по-добре физическитѣ свойства на почвата, отколкото оборския.

Подъ зелено торение разбираме заравянето на зеленитѣ растения въ почвата въ врѣме на най-буйнитѣ имъ ръстѣ. Заораната растителна маса вслѣдствие своя еднакъвъ характеръ много по-бързо, отколкото сламеститѣ части на оборския торъ изгнива. Още по-важно е че съ него можемъ си достави най-ефтина азотна храна—отъ въздухъ и при това хранителната стойностъ на този азотъ е много по-голѣма, отколкото она на азота съдържашъ се въ оборския торъ.

Независимо отъ това, отгледанитѣ за зелено торение растения ни даватъ и други изгоди напр: подпомагатъ образуването на росата, поотлъчватъ плевелитѣ, не позволяватъ на нѣкои отъ хранитѣ, особено на азотнитѣ, да бждатъ отвлечани въ долнитѣ пластове на почвата—това особено важи за лекитѣ почви; запазватъ влагата; такава почва е и по-топла, рохкава и най-послѣ подпомагатъ разлагането на неорганическитѣ вещества въ почвата.

При тия добри страни на зеленото торение, вземемъ ли въ съображение и икономическата му страна то е по-ефтино отъ всѣко друго торение неговото значение става още по-голѣмо, а употреблението му належаще.

Излизайки отъ цѣльта на зеленото торение—да подобримъ физически почвата и да ѣ додадемъ нужнитѣ хранителни материи, а най-много азотнитѣ, като използваме способността на легиуминознитѣ растения да усвояватъ въздушниятъ азотъ ние не можемъ безразборно употребити кое и да е растение за горнята цѣль. Не всѣко растение е годно, тѣй като не всѣко притежава ония свойства, съ които би трѣбвало да бжде надарено всѣко растение употребено за тая цѣль. Тия свойства сѣ слѣднитѣ: да расте бързо, въ кратко врѣме да образува повързожностъ най-голѣма растителна маса, да покрива почвата добрѣ; да пуска коренитѣ си дълбоко въ почвата и подпочвата и най-послѣ да усвояватъ въздушниятъ азотъ. Освѣтъ това такива растения трѣбва да могатъ да растатъ и въ смѣска, тѣй като повечето пѣти ще бждемъ принудени пѣкъ и по-износно е, да сѣемъ смѣски. Послѣднитѣ иматъ тия добри страни, че ако не се развие едно отъ растенията, то поне друго ще даде добъръ резултатъ. При това растенията, когато сѣ въ смѣска по-добрѣ използватъ почвеното и въздушното пространство. А въ такъвъ случай и растителната маса ще бжде въ по-голѣмо количество.

Въ какъвъ размѣръ трѣба да бжде застъпено всѣко едно отъ растенията въ смѣската, това е

въ зависимостъ отъ мѣстнитѣ почви и климатически условия т. е. споредъ това на каква почва прѣдприемаме зеленото торение—на тѣжка или лека, съ плитка или дълбока подпочва и пр. Избираниитѣ за тая цѣль растения сѣ или такива, които усвояватъ въздушниятъ азотъ, така наречениитѣ „азотосъбиратели“, или такива нѣматъ тая способностъ „азотоуничтожители“. Въ слѣдния брой ще разгледаме както единитѣ, така и другитѣ растения.

Agricola

Сътрудницитѣ на Толстой.

отъ Сергѣй Перски.

Толстой устройваше въ село сѣки денъ слѣдъ обѣдъ сеанси за четене. Малко по малко къмъ ученицитѣ се присѣдиниха и младежитѣ, послѣ родителитѣ имъ и старцитѣ. „Казватъ: било много интересно!“, заявяваха, тия мѣжаги, като да се извиняваха, че на такава възраст се занимаватъ съ овѣхтели работи—съ учение.

Толстой присѣдствуваше сѣщо на тѣзи четения; той сѣдаше на задния чинъ и слушаше. Въ врѣме на четенето и слѣдъ свършъка му между селянитѣ се завързваше оживенъ разговоръ, въ когото и Толстой земаше горѣщо участие. Той говорѣше на народния езикъ много по-прѣстено и по-вдѣхновено отколкото на литературния. Въ тѣзи разговори той не си даваше никаква важностъ, а приличаше на внимателенъ и прилѣженъ ученикъ.

— Колко малко знаемъ ние дѣ сѣ нашитѣ истински радости! казваше единъжъ той. Единъ часъ само общение като това струва повече отъ всички вечеринки и модерни събрания. Народътъ е великъ възпитателъ.

Една вечеръ слѣдъ прочитането на единъ късъ разказъ Толстой измъкна изъ джеба си тетрадка и каза на присѣдствувачитѣ: „Искамъ и азъ да ви прочета едно нѣщо, което съчинихъ: това е единъ разказъ...“

И сѣ ясенъ и отчетливъ гласъ прочете прочутия си разказъ Иванъ Дурака.

Разказътъ се хареса. Старцитѣ го пофалиха, а младитѣ си размениха впечатления.

— Тѣй му се пада на дурака!...

— Бѣше ли той лошъ?

Като видѣ, че единъ отъ селенитѣ имаше съвсѣмъ друго впечатление отъ разказа, Толстой му каза: „Е добрѣ Андрей, повтори ми прочее тая история, моля те!“ Селенинътъ се съгласи да я повтори дума по дума Той почна. Нѣ за общо удивление неговиятъ разказъ никакъ не подходѣше на оригинала; той много го измени: извѣрткитѣ на фразитѣ и изразитѣ бѣха съвсѣмъ други, самото съдържание въ нѣкои нѣща бѣше изменено. Нѣкои селени живо почнаха да го прѣкъсватъ и да го вакачатъ: „Не лъжи, ето какъ бѣ...“

Толстой жадно записваше измененията на разказвача и неоставаше другитѣ да дигатъ шумъ: „Не, не, нека разказва! Добрѣ говори!“

Този селенинъ бѣ най-бѣдния въ селото; и понеже живѣше на края на селото, наричаха го Андрей Крайния. Кѣщата му бѣ мизерна слеменица и дворътъ разгра-

денъ. По тая причина викаха му още Андрей Разорения. Ала Андрей имаше даръ слово и много обичаше книгитѣ.

Той около петдесетъ пѣти бѣ прочелъ разказа на Савиткинъ, Дѣдо Софронъ, и го знаеше наизустъ. Цѣлото му сѣмейство познаваше тая книга и бѣ плакало върху жалната сѣдба на добрия старецъ.

— Ми-ло-сти-вий Божицко! въздишаше понякога Андрей, когато разказваше, може би за стотни пѣти, най „патетичнитѣ“ мѣста въ тая книга и думитѣ: „Ми-ло-сти-вий Божицко!“ произнасяше, поимайки въздухъ, тѣй сладко, че изглеждаха да се разчленяватъ отвѣтрѣ, а не да излизатъ прѣзъ устата. Тѣ бѣха най-изразителнитѣ. Този именно Андрей повтаряше сега разказа Иванъ Дурака.

Толстой продължаваше да си зима бѣлѣжки. Лицето му сияеше отъ очарование, когато отъ устата на Андрея излизаше нѣкой образъ, изразъ, нѣкой блѣстяща фраза, нѣкой типична дума—отъ Андрея, който минаваше за учителъ въ това искусство.

Разказътъ биде публикуванъ по редакцията на Андрей Крайния.

— Такъвъ е моятъ методъ, заяви Толстой. Селенитѣ ме поправятъ и ме учатъ да пиша. Пѣкъ има ли друго срѣдство за съставяне на популярно произведение?

ХРОНИКА.

„Бждащето на Свищова въ економическо и търговско отношение.“—Натая теманашия съгражданинъ професора г. Г. Т. Данаиловъ ще говори днесъ въ 10 часа преди обѣдъ въ салона на градския театръ „Еленка и Кирилъ Д. Аврамови.“

Въпроса, който ще разгѣда г. Данаиловъ е твърдѣ важенъ за гражданитѣ и надѣваме се, че тѣ масово ще посѣтятъ реферата.

Насѣние особено приятно, гдѣто г. Данаиловъ се вслуша въ исказаното желание да бжде популяризиранъ реферата, който той държа въ търговския клубъ.

Учителски юбилей. Господинъ Златанъ Драгановъ, учителъ при тукашната мѣжка прогимназия днесъ празнува 25 годишния си учителски юбилей. Юбиляра е познатъ на всички и неговата неморна дѣятелностъ въ просвѣтното дѣло е дала добри резултати, защото не сѣ малко ученицитѣ му, които като граждани заематъ видно положение въ обществото и за това ний считаме отпразднуването на юбилея напълно заслужено за скромния юбиляръ.

Г-нъ Златанъ Драгановъ е роденъ на 8 Ноемврий 1865 год. въ Свищовъ. Първоначалното си образование е получилъ въ родния си градъ, а слѣдъ това е свършилъ презъ 1886 год. „Робертъ—колежъ“ въ Цариградъ.

Слѣдъ завършването на образованието си той е постѣпилъ на 1 Мартъ 1887 год като учителъ въ тукашната търговска гимназия, гдѣто е продължавалъ да учителствува до 15 Септемврий 1905 год, отъ която дата той минава за учителъ при мѣжката прогимназия, гдѣто учителствува и до сега. И

тъй цѣли 25 години юбилара е училствувалъ непрекъснато въ родния си градъ.

Г-нъ Драгановъ е още младъ и бодръ и ний му пожелаваме дълги години да просвѣтлява младото поколение и да има щастието да види всички свои ученици добри граждани на отечеството.

Учителитъ на търговската гимназия, мъжката прогимназия и дѣвическата непълна гимназия взематъ участие въ отпразднуването на юбилей, което ще стане въ аулата на търговската гимназия.

Сждебна промена. Научаваме се, че на председателя на тукашния окръженъ съдъ г. Ив. Н. Поповъ е предложено отъ министерството на правосъдието да приеме длъжността председател на Плевенския Окръженъ Съдъ. Г-нъ Поповъ билъ отговорилъ утвърдително и съ това въпроса за неговото премѣстване е почти рѣшенъ.

Направата на паметника. Въ града ни бѣше скулптора г. М. Василевъ, който е взелъ първата награда на конкурса обявенъ отъ комитета за увѣковѣчаване паметта на свищовскитъ борци за българската свобода. Комитета е сключилъ договора за довършването на паметника съ г. Василева и споредъ тоя договоръ, паметника трѣбва да бѣде готовъ на 1 Май 1914 год. Въ идущия брой, както обѣцахме, ще дадемъ възможностъ на читателитъ си да видятъ снимката отъ проекта на паметника

Пребързани оплаквания. По поводъ разпространяванитъ слухове отъ Линковиститъ — довчерашнитъ приятели на Братя Караначеви, че кметството чрѣзъ помощникъ кмета г. Димитръ Симеоновъ е махнало разграничителнитъ знаци между нивитъ на Бр. Караначеви и общинското пасбище „Иоза“ съ цѣлъ, да даде възможностъ на Караначеви и за наирѣдъ да владѣятъ частта отъ „Иоза, която се оспорва отъ Общината, когато на другитъ лица, които сж заграбили отъ „Иоза“, кметството не било махнало разграничителнитъ знаци и отдало подъ наемъ за паша на добитѣкъ трѣвата на заграбенитъ отъ тѣхъ мѣста

Ний основно провѣрихме всички тия слухове и се указа, че кметството на врѣмето е снело планътъ на цѣлото общинско пасбище „Иоза“, заедно съ мѣстата, които сж заграбили отъ него частнитъ лица, дори и държавата и безъ да си завзема обратно спорнитъ мѣста, то е отдало подъ наемъ само неоспорваната частъ отъ „Иоза“, като е турило началото за отдѣлянето на общинското пасбище, съгласно „Закона за разграничението на мѣритъ“, който законъ дава всичката възможностъ на кметството да си запази общинскитъ земи отъ лицата, които обичатъ да ги заграбватъ.

Новъ управителъ на Земледѣлческата Банка. Съ указъ отъ оня день е назначенъ за управителъ на Земледѣлческата Банка г. Мироновъ, а за администратори г. г. Калчевъ и Вакарелеки. Досегашния администраторъ К. Ангеловъ се уволнява отъ длъжностъ поради подаване на оставка.

Законопроекта за личния кредитъ е приготвила Земледѣлската Банка. Цѣли се да увеличи личния кредитъ и да се улеснятъ длъжничитъ на банката. Ще се водятъ

специални регистри за имотното състояние на банковитъ клиенти, а до сега подобни свѣдения се събираха само отъ общинитъ въ емячнитъ регистри.

Примѣръ за подражание. Г-нъ Христо Костовъ Чорара подарилъ платъ за роклички на четире бѣдни ученички отъ училището „Св. Кирилъ и Методий“.

Примѣрътъ му заслужава подражание, особно сега — прѣдъ прѣдстоящитъ Великъ празници.

Заловени крадци. Новоназначенитъ отъ кметството полски пазачи успѣшно си вършатъ работата и въ скоро врѣме ще бѣдатъ въ положение да отърватъ полскитъ имоти на гражданитъ отъ разнитъ крадци и пакостници.

Оня день полскитъ пазачи Иванъ Ив. Пашевъ и Марко Спасовъ сж открили откраднатитъ на г. Киро Абаджиевъ около 2000 сълѣмови дръвчета, засадени въ нивата на Михалъ Георгиевъ Тракиецъ.

Общинския полски пазачъ Марко Спасовъ е открилъ крадеца и на искорененитъ на Ат. Пеневъ салѣмови дръвчета.

Ний очакваме отъ кмета г. Ат. Велевъ да накажи най-строга крадцитъ за примѣръ на другитъ.

Корупцията въ държавното ни управление. В. „Търговия и Индустрия“ пише слѣдното за корупцията въ управлението на страната: Политико-обществения режимъ когото прѣживява страната, не може да не има своитъ осѣзателни послѣдствия върху нашата индустрия и търговия. Слабо организирани отъ вътрѣ, всеки опитъ отъ вънъ, който да може да попрѣчи на правилния имъ развой, е отъ сжбно-носно значение. Ние отъ държавната властъ не можемъ да искаме тя да сътвори силна индустрия и развита търговия, но сме въ право да искаме да ги охрани отъ модерния хайдутлукъ, нарѣченъ „корупция“ въ държавното управление.

Четохме въ вѣстницитъ, на и знаеме отъ достовѣренъ източникъ слѣдното: Единъ руски банкирътъ се е отнесълъ прѣди нѣколко дена до едно висше лице въ нашето управление, което е личенъ и политически приятелъ на г-нъ Д-ръ Ст. Даневъ за една услуга. Банкирътъ искалъ да учрѣди въ България една ипотечарна банка, главното седалище на която ще бѣде С. Петербургъ. Той молилъ висшето лице за нѣкои привилегии; въпросното лице му поискало за услуга едно възнаграждение отъ 60,000 лева, което съставлява искане на рушветъ, тъй като лицето занимава държавна служба, която отгорѣ на това дава възможностъ на инициатива. На г. Д-ръ Данева е съобщено за случая, казано му е името на това лице, което е поискало рушвета. Въ Софийския апелативенъ съдъ вчера събравитъ адвокати, като коментираха този позоренъ фактъ, прѣдадоха на едно жестоко поругане тоя висшъ сановникъ. Името му се носи отъ уста на уста въ столицата.

На г-нъ Д-ръ Данева е посочено едно отъ огнищата на заразата, която не позволява да се развива правилно нашата държава. Ще ли г-нъ Даневъ да анкетира факта и като се увѣри въ неговата дѣйствителностъ, ще ли да тури на позорния стълбъ своя приятелъ, като

единъ недостоеенъ висшъ държавенъ сановникъ.

Узнаваме, че нѣкои отъ дипломатическитъ прѣдставителства въ София сж съобщили тоя позоренъ фактъ на своитъ правителства.

Произведенъ търгъ. На втори този мѣсець се произведе търга за направата на основното училище въ харизанската частъ на града при участието на извѣредно много конкуренти. Най-низката цѣна при търга се получи отъ Василъ Гюдеровъ — съ 15% подъ девиза

Търга за „Иоза“ Оня день кметството произведе търга за отдаване подъ наемъ за паша на добитѣкъ трѣвата на около 13 хиляди декара земя отъ „Иоза“ и се получиха цѣни, както слѣдва: Върху г. Ив. Бѣлевъ & И. Русевъ е останало 5 хиляди декара по 153 лв. на декаръ Върху Никола Х. Неновъ е останало 4 хиляди декара по 260 лв. на декаръ Върху Димитръ А. Чамуровъ е останало 2 хиляди декара по 175 лв. на декаръ Върху Иванъ Н. Пушкаръ е останало 865 декара по 210 лв. на декаръ Върху Никола Н. Фичевъ, е останало 811 декара по 245 лв. на декаръ.

Макаръ кметството притоа търгъ да е получило около 25 хиляди лв. за паша на добитѣкъ въ „Иоза“ а до сега да е получавано по около 15 хиляди годишно, пакъ сегашнитъ цѣни могатъ да се смѣнатъ за малко защото свѣдущи лица увѣряватъ, че тая година „Иоза“ може да даде по около 3 лв. на декаръ, или за цѣлото мѣсто 35-40 хиляди лева

Ний вѣрваме че кметството не ще утвърди тия търгове.

Свищ. Окол. Финанс. Управление
ОБЯВЛЕНИЕ № 1258

Свищовското Окол. Финансово Управление извѣстява на интересующитъ се, че на 16 мартъ т. г. отъ 2 до 3 часа слѣдъ обѣдъ въ канцеларията на сжщото Управление ще се произведе търгъ съ явна конкуренция за отдаване подъ наемъ — използване трѣвата — прѣзъ н. г. на останалата непродана частъ отъ държавното пасище „Гийкликъ“ отъ 255 декара 822 кв. метра.

Първоначалната наемна стойностъ е 200 лева, а исканий депозитъ за допускане на търга е 50 лева, който се допѣлва веднага отъ конкурента върху кегото се възложи търга.

гр. Свищовъ, 29 Февр. 1912 г.
Финан. Началникъ: **А. Тишиновъ**

Исп. Дѣло. № 1258/1903
ОБЯВЛЕНИЕ № 334

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищовски Окр. Съдъ на II участѣкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 2282 издаденъ отъ Свищовския Градски Миров. Сждия въ полза на Свищовската Землед. Банка срѣщу Ангелъ Георгиевъ отъ с. Петокладенци за искъ отъ 385 лв. лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитъ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно: На поржч. Васила Митева.

1. Бостанъ 2 ара надъ с. Петокладенци при сжсѣди: Григоръ Николовъ, Георги Великовъ и бара оцѣн. 2340 лева. 2. Нива въ земл. на с. Петокладенци въ м. „Владовъ Долъ“ 5 дек. и 5 ара при сжсѣди Дамянъ Петковъ, пжтъ и Юрданъ Григоровъ оц. 26190 лв. На поржч. Велика Стоянова 1. Кжща съ дворъ 3 дек. 8 ара въ с. Петокладенци при сжсѣди: Григоръ Колевъ и отъ три страни пжтъ оц. 280 лв.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всекой присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да надаватъ.

Свищовъ, 15 Февруар. 1912 год.
П Сждеб. Прист. **Хр. Ив. Кънчевъ**

Исп. Дѣло № 376/904 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 335

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Съдъ на II у-къ на основание изпълнителний листъ подъ № 4569 издаденъ отъ I Свищовски Мирови Сждия въ полза на Свищовската Земледѣлческа Банка срѣщу Банко Георгиевъ отъ с. Петокладенци за искъ отъ лв. лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ Граждан. Сждопроизводство обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитъ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно: на поржчителя Пенко П. Киселковъ.

1. Гора 3. декара и 1 аръ въ земл. на с. Петокладенци въ м. „Бранището“ при сжсѣди: Велико Блажовъ Иванъ Личевъ и Хр. Иванчевъ оцѣн. 12780 лв.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всекой присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да надаватъ.

Свищовъ, 15 Февруар. 1912 год.
П Сждеб. Прист. **Хр. Ив. Кънчевъ**

Исп. Дѣло № 332/1909 год.
ОБЯВЛЕНИЕ № 222

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Съдъ на III участѣкъ на основание изпълнителний листъ подъ № 2741 издаденъ отъ II Свищовския Мировий Сждия въ полза на Бъл. Землед. Банка Свищовски клонъ срѣщу Горанъ Върбановъ отъ с. Караманово за искъ отъ 265 лева лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004—1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5-й Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитъ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Нива 6 дек. и 8 ара „Пиперковски лозя“ при Анчо Анковъ, Митю Ранковъ, отъ двѣ страни пиперковски ниви оц. 110 лева и 15 ст.

2) Лозе 1 дек. „Вѣхтитъ Лозя“ при Иванъ А. Котевъ, Димитръ Цвѣтковъ оц. 22 лева и 50 ст.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всекой присжтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да надаватъ.

гр. Свищовъ 15 Февруарий 1912 г.
III Сжд. Приставъ: **Хр. Ив. Кънчевъ**

Исп. Дѣло № 167 1912 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 400

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на II участкъ на основание исполнительный листъ под № 3361 издаденъ отъ I Свищовский Мирови Сждия въ полза на Свищовската Земледѣлческа Банка срѣщу Мандалина Дракова отъ с. Бѣлене за искъ отъ 85 лева, лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Нива 3 дек. 9 ара въ зем. на с. Бѣлене въ мѣстн. „Кашлата“ при сжеди: Венко Вендовъ, Михаилъ Вендовъ, пѣтъ и Иванъ Пардикриновъ оцѣн. 108 лева. 2) къща съ дворъ 2 дек. въ с. Бѣлене при сжеди: Карлю Вендовъ, Филипъ Врайковъ, Петръ Босилковъ, и Пани Джантовъ оцѣн. 320 лева.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ, 24 февр. 1912 г.
II Сжд. Прист. Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 157 1912 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 183

Подписаний Сжд. Приставъ при Свищовск. Окр. Сждъ на II участкъ на основание исполнительный листъ под № 189 издаденъ отъ I Свищовский Миров. Сждия въ полза на Митю Иочевъ отъ с. Бѣлене срѣщу Петръ Гр. Гугучевъ отъ с. село за искъ отъ 280 лева лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражд. Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти въ землището на на с. Бѣлене свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Ливада въ м. „Санѣра“ отъ 1 дек. 6 ара при сжеди Ив. П. Шанковъ, пѣтъ и Ил. Гугучевъ оц. 33.12 лева. 2) Ливада въ м. „Хаджията“ отъ 3 дек. 9 ара при сжеди: Митю Чорановъ, Камера Доновъ и пасище оцѣн. 119.34 лв. 3) Ливада въ м. „Вракица“ отъ 2 дек. 8 ара при сжеди: Никола Савовъ Марсевъ, Ив. Мартинчевъ и бара оцѣн. 37.80 лева.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Свищовъ, 27 февр. 1912 г.
II Сжд. Прист. Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 50/1912 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 364

Подписаний Сжд. Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на II участъ на основание исполнительный листъ под № 2786 издаденъ отъ Свищовски Град. Мировий Сждия въ полза на Свищовската Земл. Банка срѣщу Джоно Андреевъ отъ село Орѣшъ за искъ отъ 45 лева лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 126 отъ Гражд. Сждопроизвод.,

обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Къща съ дворъ 2 дек. въ с. Орѣшъ при сжеди: Мариянъ Андрѣевъ, Петръ Лориновъ и пѣтъ оцѣн. 320 лева. 2) Нива 1 дек. въ землището на с. Орѣшъ въ м. „Ливадитѣ“ при сжеди Иванъ Саваторовъ, жѣлѣзопѣжната линия и пѣтъ оцѣн. 27 лева. 3) Нива 2 декара 5 ара въ землището на с. Орѣшъ мѣстн. „Край-село“ при сжеди: Бернардъ Ив. Мариновъ, Бернардъ Ч. Николовъ и мѣра оц. 90 лева.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Свищовъ, 20 февр. 1912 г.
II Сжд. Прист. Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 696/1911 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 446

Подписаний Сжд. Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на II участъ на основание исполнительный листъ под № 2642 издаденъ отъ Свищовский II Мировий Сждия въ полза на Николай Караивановъ отъ гр. Свищовъ срѣщу Нидѣлчо Цоневъ отъ село Козаръ Бѣлене за искъ отъ 300 лева лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Нива отъ 5½ декара, находяща се въ землището на с. Козаръ Бѣлене, мѣстността „Надъ Лозята“ при сжеди: Николчо Аковски, Андрей Бетевъ, Матей Цоневъ и пѣтъ оц. за 371 л. 50 ст. Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Свищовъ 1 Мартъ 1912 г.
II Сжд. Прист. Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 841/1911 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 445

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищ. Окр. Сждъ на II участкъ на основание исполнительный листъ под № 2881 издаденъ отъ Свищовский Околийски Сждия въ полза на Лазаръ Лачевъ отъ с. Козаръ Бѣлене срѣщу Цона Дечева отъ с. Козаръ Бѣлене за искъ отъ 267 лева 40 лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражд. Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, и находящи се въ землището на с. Козаръ-бѣлене, а именно:

1) Нива 4 декара, въ мѣстн. „Усоито“ при сжеди: Кръстю Бетевъ, Андрѣя Бетевъ и пѣтъ оц. 236 лева. 2) Нива 1 дек., мѣстн.

„Лозята“ при сжеди: Тодоръ Тодоръ, Ив. Т. Бетовъ, Матей Димитровъ и пѣтъ оц. 36 лева. 3) Нива 1 дек. мѣстността „Лозята“ при сжеди: Кръстю Бетевъ, Данко Панковъ, Благо Анговъ и Танко Лазаровъ оц. 36 лева. 4) Гора 3 декара, мѣстността „Браницето“ при сжеди: Матей Димитровъ, пѣтъ и „Дервентя“ оц. за 148.50 л.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Свищовъ, 1 Мартъ 1912 г.
II Сжд. Прист. Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 600/1906 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 323

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищ. Окр. Сждъ на II участкъ на основание исполнительный листъ под № 2225 издаденъ отъ Свищовския Окол. Мировий Сждия въ полза на Свищовската Землед. Банка срѣщу Тади Танасовъ отъ с. Козаръ-Бѣлене за искъ отъ 490 лева лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5-й Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1) Дворъ 2 декара въ с. Козаръ-Бѣлене при сжеди: Лео Тотевъ, Иванъ Вълчовъ, Георги Дръндаровъ и Натю Тодоровъ оцѣн. 99 лева.

2) Желаючи да купятъ могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ, 15 Февруарий 1915 г.
II Сжд. Приставъ: Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 391/1905 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 337

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на II участкъ на основание исполнительный листъ под № 4397 издаденъ отъ Свищовский Грдекий Мировий Сждия въ полза Свищов. Землед. Банка срѣщу Туни Лѣтовъ отъ Петокладенци за искъ отъ 150 лева лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5-й Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

4) Къща съ дворъ 2 дек въ с. Петокладенци при сжеди: Тодоръ Николовъ, Иванъ Николовъ, пѣтъ и мѣра оц. 160 лева.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ 15 Февруарий 1912 г.
II Сжд. Приставъ: Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 1452/903 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 324

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на II участъ на основание исполнительный листъ под № 3931 издаденъ отъ Свищовский Окол. Мировий Сждия въ

полза на Свищовската Земл. Банка срѣщу Иванъ Атанасовъ отъ село Козар-Бѣлене за искъ отъ 300 лв. лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1. Бурдей (пешникъ) съ дворъ 2 декара въ с. Козар-Бѣлене при сжеди Пѣшо Минковъ, Г. Данчевъ и Цвѣтко Ташковъ оц. 85 лв.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Свищовъ, 15 Февруар. 1912 г.
II Сждеб. Прист. Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 22/912 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 363

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на II участъ на основание исполнительный листъ под № 162 издаденъ отъ I Свищовски Мирови Сждия въ полза на Димитръ Дечковъ отъ гр. Свищовъ срѣщу Мица С. Рѣдкова отъ с. градъ за искъ отъ 1000 лв. лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 ч. послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1. Нива около 24 декара въ землището на гр. Свищовъ въ мѣстн. „Царски пѣтъ“ или „Бѣляновецъ въ припека“ при сжеди: Ангелъ Топуза, Митю Перчемлиевъ и отъ двѣтъ страни пѣтъ оц. 432 лв.

Желаючи да купятъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Свищовъ, 20 П 1912 год.

II Сждеб. Прист. Хр. Ив. Кжичевъ

Исп. Дѣло № 912/1909 г.
ОБЯВЛЕНИЕ № 436

Подписаний Сждебенъ Приставъ при Свищов. Окр. Сждъ на II участъ на основание исполнительный листъ под № 5817 издаденъ отъ Свищовски Градеки Мировий Сждия въ полза на Андрей Велчевъ отъ гр. Свищовъ срѣщу Николай Гълчановъ отъ с. градъ за искъ отъ 425 лв. и 80 ст. лихви и разноси и съгласно чл. чл. 1004 — 1026 отъ Гражданското Сждопроизводство, обявявамъ, че отъ 5 Мартъ до 5 Апрель т. г. до 5 часа послѣ пладнѣ включително, въ канцеларията ми ще трае публична продажъ на слѣдующитѣ длъжникови недвижими имоти, свободни отъ поржчителство, ипотека, антихреза и запоръ, а именно:

1. Лозе 5 декара 4 ара въ зем. на гр. Свищовъ въ мѣстнос. „Бѣляновецъ“ при сжеди: Василь Дончевъ, Андрей Велчевъ и Николай Няголовъ оц. за 108 лв.

Желаючи да купятъ, могатъ да се явятъ въ канцеларията ми всѣкой присхтственъ день и часъ, за да прѣглеждатъ книгата и да наддаватъ.

Свищовъ, 1 Мартъ 1912 год.
II Сждеб. Прист. Хр. Ив. Кжичевъ